

Vulturul și broasca țestoasă

după Esop

O broască țestoasă stătea pe gânduri, plină de invidie față de cei care au norocul să poată fi liberi să se avînte în înaltul cerului, să stea la aer curat, să hoinărească fără griji, în timp ce ea își petrece toate zilele într-o găoace, nemișcată, cu casa în cap.

Așa că, într-o zi, broasca țestoasă nu a mai rezistat și a decis că trebuie neapărat să-i ceară vulturului să o învețe să zboare.

Vulturul, cu dragă inimă ar fi fost de acord, dar nu credea că ar fi fost posibil ca o broască să zboare. A încercat să-i explice cu frumosul că este un lucru împotriva firii și a bunului simț, dar, cum nu-i chip să convingi pe cineva care nu vrea să audă nimic, cu cît el insista mai mult ca ea să renunțe, cu atît broasca țestoasă îl ruga mai mult să îi dea lecții de zbor.

Pînă la urmă, vulturul s-a lăsat înduplecat, a luat broasca țestoasă în gheare și s-a ridicat brusc în înaltul cerului, iar acolo

i-a dat drumul, ca să zboare. Iar broasca căzut ca o piatră spre pămînt, lovindu-se de o stîncă și făcîndu-se bucățele.

Morala: Nimic în această viață nu poate fi și ușor, și sigur – nu este în legea firii.

Ce credeți? Aveți exemple de situații similare? (Nu chiar atît de dramatice, desigur!)

